

zeventiende jaargang

III

juni 1965.

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

MEVROUW P. AGEMA-WYNIA.

Van ons is heengegaan, door plotseling overlijden ons mede-
bestuurslid mevr. Agema-Wynia.

In een van de overlijdens-advertenties las ik "geheel onver-
wacht is van ons heen gegaan".

Ik ben niet in het bezit van een rouwbrief en weet dus niet
of deze uitdrukking ook hierin voorkwam.

Hoe het ook zij, het woord "onverwacht" hield me bezig. Voor
ons was het geheel onverwacht. Wij gedenken haar werk voor
de stichting met grote dankbaarheid.

Wat ik tot de familie Agema wil zeggen is dit: Onverwacht
zeggen wij, en terecht, als mensen, maar gelukkig voor God
bestaat dit woord niet.

God heeft Zijn kind geheel op tijd thuis gehaald. Het was zo
genoeg.

De Voorzitter.

=====

GELUKKIG ZIJN

In zijn boek "De kracht van positief denken" vertelt de Ame-
rikaanse predikant Dr. Norman V. Peale twee voorvallen, beiden
beleefd in de trein, beiden in verband met ons opschrift
"Gelukkig zijn", maar die wel zeer sterk contrasteren.

Het eerste voorval gaat over een echtpaar in een restauratie-
rijtuig. De vrouw, kostbaar gekleed in bont en met diamanten,
was erg uit haar humeur. Op alles had zij een aanmerking. De
wagen was vuil, het tochtte, de bediening was slecht en het
eten onsmakelijk.

De man, een geheel ander type, was zichtbaar teleurgesteld
over de houding van zijn vrouw. Hij was echt op reis gegaan
voor hun beider plezier. In de loop van een gesprek maakt de
man dan deze, niet erg tactische, maar begrijpelijke en ware
opmerking: "Mijn vrouw, zij maakt zichzelf ongelukkig".

Het tweede voorval speelt in een slaap-trein. Een ouderwetse
wagen met weinig comfort, dompig en duf. Geen wonder, dat de
stemming 's morgens bij het opstaan niet erg opgewekt is. Op
één uitzondering na. Een der reizigers zegt vrolijk: "Goeden-
morgen" en onder het scheren neuriet hij een vrolijk wijsje.

Een der andere reizigers maakt, vrij sarcastisch, de opmerking: "U schijnt U nogal gelukkig te voelen vanmorgen".

"Inderdaad", zegt de aangesprokene, "ik voel me gelukkig, ik maak er een gewoonte van gelukkig te zijn".

Een merkwaardige tegenstelling in deze twee verhalen. Een vrouw, die alles had om gelukkig te kunnen zijn en zichzelf ongelukkig maakte en een man, bij wie de omstandigheden minder prettig waren, maar die desondanks het geluk wist te grijpen.

Ik weet niet of die gelukkige man bekend was met de Psalmen. Hij beleefde het wel. Want in Ps. 118 : 24 staat: "Dit is de dag dien de Heer gemaakt heeft: laten wij juichen en ons daarover verheugen".

We mogen aannemen dat deze Psalm bij Israel in gebruik was voor bijzondere feestelijke gelegenheden. En in verband daarmee zijn ook wij geneigd dat 24ste vers toe te passen op bijzondere dagen. Maar ik meen, dat we de dichter geen geweld aan doen, indien we die gedachte overbrengen op al onze dagen.

Als we 's morgens opstaan met de gedachte: "Ook deze dag is van de Heer", dan zal er over het verloop van die dag een geheel ander licht opgaan, dan wanneer we de dag somber en zuchtend tegemoet treden.

Het is vaak zo beschamend, wanneer we zwaar gehandicapte mensen ontmoeten, die toch altijd een dankbaar geluk om zich heen weten te verspreiden. Wat kunnen wij, die veel minder te dragen hebben, onszelf dan vaak ongelukkig maken.

Waar staan wij? Met een dankbaar hart en een open blik op Gods trouw, kunnen we onszelf en onze omgeving zo gelukkig maken. Met een somber humeur en een tobberend geloof, kunnen we de blijdschap en het geluk van onszelf en anderen zo gemakkelijk in de weg staan.

Koedijk . . .

H. Nijdam-Lzn.

EEN ERFENIS

Ik heb dit maal een onderwerp gekozen, waar uw interesse ook naar uit gaat. Immers, wij hoeven het niet eens zo gek te doen, of er wordt al gezegd: je hebt zeker een erfenis gehad. Een erfenis!!!

Wij zijn altijd een beetje jaloeers op mensen, waarvan we horen dat ze van de notaris bericht hebben ontvangen, dat ze

mede erven van een rijke oom, die vele bezittingen heeft nagelaten.

Daar hadden wij ook bij moeten zijn! Ja, dat zou ons lekker in de oren klinken.

Laat mij het bovenstaande nog even op z'n Amerikaans zeggen. Een oom, wij hebben hem nooit gekend, waarom ook! is reeds als jongen naar Amerika getrokken. Nooit hebben wij iets van hem gehoord. Natuurlijk is hij daar rijk geworden en alleen gebleven en vóór zijn overlijden heeft hij een testament door de notaris laten opmaken.

Al zijn dollars, zijn huizen, zijn land en niet te vergeten zijn aandelen, natuurlijk met cum-dividend bewijzen, heeft hij aan zijn neef in Nederland vermaakt.

Dat is tenminste een oom.

Had ik zo'n oom maar. Het mocht om mij ook een tante zijn.

Maar ach, ik heb geen oom, ook geen tante in Amerika en van aandelen weet ik alleen in theorie iets van af. Zoals altijd "pech".

Nu ik niets te verwachten heb, kan ik zo echt zeggen: geld maakt niet gelukkig.

Een neef van ons, zegt altijd: Het is goed voor de zenuwen. Nu fiat dan.

Het woord testament heeft eigenlijk twee betekenissen. Denk maar aan het oude- en nieuwe testament van de bijbel. Dan heeft het woord ook de betekenis van een verbond. Volken verbinden zich aan elkaar en ook kennen we de werkgevers- en de werknemersbonden.

Daarvan kunt u meepraten. De krant brengt de laatste tijd berichten over banken, die zich samenvoegen. Laat er een beetje noodzaak bij zitten, dat weet ik niet, want een bank is voor mij een gebouw, waar men effecten kan kopen, en zoals ik zo juist al geschreven heb, die bezit ik niet.

Wat ik ook niet begrijp is, dat een groot land soms een verbond sluit met een klein land. Ik krijg dan altijd het gevoel dat bijv. Philips Eindhoven een persoon in de directie opneemt, die twee lampen in de week verkoopt. Is dit politiek?

Nu, daar kan ik in het geheel niet over meepraten.

Ik wil nog even in mijn erfenis-rol blijven.

Op een goede avond stapt bij mij iemand binnen, die me vertelde dat mijnheer X mij driehonderdduizend had nagelaten.

Ja, driehonderdduizend! Om mij had het wel wat minder kunnen zijn. Maar waarom ook! Ik keek de man ongelovig aan. Niemand laat zich graag in de maling nemen. Hij zou de papieren op

tafel moeten leggen. En al zou hij het doen, dan nog zou ik denken dat ik voor de gek gehouden werd. Laat me kort zijn. De papieren zijn niet op tafel gekomen, dus pech. Maar nu even ernstig. Als men lid is van de Nijdamstrastichting, wel dan ontvangt u de mooiste erfenis die denkbaar is. Het gaat ons niet om grote bedragen. Geen driehonderdduizend, maar om het kleine bedrag van f. 8.- per jaar. Voor dit simpele bedrag ontvangt u om de twee maanden het familieblad en zo er een Nijdamstra-boek verschijnt, wordt u dit gratis toegezonden. En zo'n Nijdamstra-boek heeft meer waarde voor u dan een erfenis. Geef even uw naam op bij de administratie. Doet u het!

De voorzitter.

FAMILIE-BERICHTEN

In plaats van kaarten.

Fam.A.H.Prins, Wyckel en fam. G.F.Wijnja, Oppenhuizen geven U kennis van het huwelijk van hun dochter

WIEKE PRINS

met

PIER WIJNJA

Het huwelijk is op vrijdag 2 april j.l. 's avonds 8 uur in de Zion Reformed Church voltrokken.

18325 Horst Ave, Artesia, California.

Toekomstig adres: 18111 S.Pioneer Bl.v.d.Apt, 7, Artesia, Calif.

GERKE WALLINGA

en

ANNA AALTJE WINIA

geven U, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk waarvan de voltrekking D.V. zal plaatsvinden op woensdag 10 maart, 's middags 2.00 uur in het gemeentehuis te Lemmer.

Kerkelijke bevestiging om 2.45 uur in de Ned.Herv.Kerk te Lemmer door de weloerwaarde heer Ds.L.de Wit.

Februari 1965 - Heeg 101/Tjerkgaast 89.

Toekomstig adres: L.J.Timmerstraat 11, Bolsward.

RIENTS WIJNIA
en
MARTHA FINE DE VRIES

dogge jo hjirby, mei út namme fan har âlden, to witten dat
hja fan doel binne to trouwen op D.V. freed de 14de fan'e
blommemoanne 1965 de middeis om healwei twaën yn Herema Sta-
te op 'e Jouwer. Tsjerklike bifêstiging troch de rju ear-
wearde hear ds. W.A.Bos, yn'e Ned.Herf.Tsjerke to Sint Jans-
gea de middeis om healwei trijen.
Waeksens, Sminia State / Rotstergaest, Skoatterwei 12.
Blommemoanne 1965.
Takomstich wenplak: "Tsjongerswâl, Rotstergaest.

POEKE WIJNIA
en
KLAASKE NOORDMANS

dogge Jo hjirby, mei út namme fan har âlden to witten dat hja
fan doel binne to trouwen op D.V. freed 23 april 1965, de
middeis om 2 ûre yn it gritenijhûs to Wommels. Tsjerklike bi-
fêstiging om 2.30 ûre yn 'e Ned.Herf.Tsjerke to Iens troch
de Rju Earw. Hear Ds. B.J.Geerling.
Waeksens / Iens.
gersmoanne 1965.
Takomstich wenplak: Waeksens, Buorren 2.

In plaats van kaarten.

FREERK WIJNJA
en
JISKJEN JAARMA

hebben de eer, mede namens hun ouders, kennis te geven van
hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal
plaats vinden op vrijdag 7 mei 1965, 's middags 1.30 uur in
het gemeentehuis van Wymbritseradeel te Sneek. Kerkelijke be-
vestiging om 2.30 uur in de Ned.Herv.Kerk te Hommerts door
de weleerw. heer ds. J.A. Rietberg.
Sneek, Prinsengracht / Hommerts, a.b. Lemmerweg.
Toekomstig adres: 2e Woudstraat 48, Sneek

HESSEL BOSMA
en
ANTJE NIJDAM

hebben de eer, mede namens wederzijdse ouders, kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden op vrijdag 28 mei a.s. om 14.15 uur in het gemeentehuis van Wymbritseradeel te Sneek. Kerkelijke bevestiging om 19.00 uur in de Ned.Hervormde Kerk te Jutrijp door de weleerw. heer Ds. J.A.Rietberg te Hommerts.
Mei 1965, Klein Tinga 6 / Jutrijp 37.
Toekomstig adres: Iepenlaan 38, Sneek.

In plaats van kaarten.

PIETER WIJNJA
en
FROUKJE HELENA GRASMAN

geven, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden op vrijdag 18 juni 1965, 's middags 2.30 uur in het stadhuis te IJlst.

Juni 1965.

Oppenhuizen 151 / IJlst, Uilenburg 10.
Toekomstig adres: Sneek, Liauckemastraat 9.

Op donderdag D.V. 20 mei hopen onze lieve ouders

P.WIJNJA
Y.WIJNJA-BAKKER

hun 25 jarige trouwdag te gedenken.

Dat de Here hen nog lang moge sparen is de wens van hun dankbare kinderen

Freerk en Jikke
Foke en Ate
Trijntje
Berend
Froukje
Anneke
Wessel

Sneek, Prinsengracht 8

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders, groot- en over-
grootouders

DURK NIJDAM
en
ANTJE NIJDAM-DE HAAN

21 mei a.s. hun 55-jarige echtvereniging te gedenken.

Hun dankbare kinderen, klein- en achter-
kleinkinderen.

Met grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van on-
ze dochter

RUBINA

G.Wijnja
B.Wijnja-Feenstra

Sneek, 30 april 1965
P.Sikkesstraat 8

Met grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van ons
dochttertje en zusje

MARION AUKJE

A.Wijnja
B.Wijnja-Eringa
Harry - Jelly - Henk

Leeuwarden, 12 juni 1965
Wirdumerdijk 37

Algemene kennisgeving.

Heden overleed tot onze diepe droefheid onze innig geliefde
vrouw, moeder en grootmoeder

YMKJE VLBER,

in de ouderdom van 63 jaar, na een gelukkige echtvereniging
van 42 jaar.

De diepbedroefden: Garijp: A.Walsweer. Zaandam: A.Walsweer
R.Walsweer-Faber. Drachten: R.Verhaag-Walsweer P.Verhaag en
kleinkinderen.

Garijp, 9 april '65, Singel 23.

Met grote vreugde geven wij U kennis van de geboorte van onze zoon

ANDRIES JAN
(André)

K.L.Nijdam
M.G.Nijdam-Hukema

Groningen, 4 juni 1965
Rijnstraat 10a.

Met grote vreugde geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje

ANTJE

S.Hoitinga
A.Hoitinga-Nijdam

Wommels, 23 juni 1965.
Tijdelijk: Geref.Verpleeghuis, Sneek

PAUL GEEROMS
en
HENNY NIJDAM

hebben het genoegen u kennis te geven van hun huwelijk. De voltrekking zal plaats hebben op vrijdag 21 mei 1965 om 11.00 uur ten stadhuize te St.Genesius Rhode.

Het huwelijk zal worden bevestigd door Dominee A.van der Horst om 12.30 uur in de Gereformeerde Kerk Leon Lepagestraat te Brussel.

Roësbeke 77 - Meerbeke

Jonetlaan 6B-St.Genesius Rhode.

Gelegenheid tot gelukwensen: vrijdag 21 mei van 14.00-16.00 uur in restaurant "l'Huitrière".

20, Quai aux Briques, te Brussel.

PAUL GEEROMS
et
HENNY NIJDAM

ont l'honneur de vous faire part de leur mariage. La célébration aura lieu le vendredi 21 mai 1965 à 11.00 heures à la maison communale de Rhode St.Genève.

Le consentement mutuel des époux sera reçu par le Pasteur A.van der Horst à 12.30 heures en l'église réformée, Rue Leon Lepage à Bruxelles.

77 Roesbeke-Meerbeke

6B Avenue Jonet - Rhode St.Genève

Date et lieu de réception: le vendredi 21 mai de 14.00`à
16.00 heures au Restaurant "l'Huitrière",
20, Quai aux Briques à Bruxelles.

Het toekomstige adres: Langestraat 44 Drogenbos.

La future adresse: 44, Rue Longue Drogenbos.

- 1965 -

GIREERT U ZELF OF WENST U INCASSO PER POST??

Om met succes over bovengenoemd onderwerp te schrijven, terwijl de vakanties voor de deur staan, is een vrij lastige opgave. Als ik de boekhouding over dit jaar bekijk, kom ik wel tot de conclusie dat het met onze welvaartstaat niet zo'n vaart loopt. Mogelijk is het zelf invullen van een girobiljet zo'n indrukwekkende bezigheid, dat men er graag de extra incassokosten, welke nu reeds TACHTIG CENT bedragen, er voor over heeft. In dat geval leven we dan wel weer veel ruimer.

Persoonlijk vond ik het niet verantwoord tot incasso over het eerste halfjaar over te gaan en hierbij genoemde kosten in rekening te brengen. Dat zou dan ca. 20% uitmaken. Evenals vorig jaar heb ik de inning maar uitgesteld tot na de vakantie maanden en dan over het gehele jaar 1965, dan betekenen die extra kosten weliswaar nog 10%, maar dat is altijd nog de helft minder. Voor diegenen die dan toch de kwitantie retourneren met de traditionele notitie op de achterzijde: "WORDT GEGIREERD!" zou ik vriendelijk willen vragen: "DOE DIT DAN A.U.B. VOOR SEPTEMBER 1965 OVER HET GEHELE JAAR 1965." Dan behoeft ik eerst niet onnodig een postgirokwitantie uit te schrijven en nadien nog één of meer bedelbriefjes. Met belangstelling volg ik de binnenkomende giroafrekeningen van postrekening 82.67.24 t.n.v. Nijdamstra-Stichting te Sneek.

De Penningmeester.

FAMILIE-NIEUWS

Terhorne zonder een voetbal.

LEMMER - Enkele uren voordat de jeugdwedstrijd Terhorne 1B - CVVO '2B zaterdag zou beginnen werd de bezoekende Lemster club opgebeld of zij zelf een bal wilden meenemen. De Terhornsters zaten zonder een voetbal!

Commentaar van de Lemster secretaris R.Vleer: "Tegenwoordig beleef je van alles in de sport, maar dit niet vaak meer."

28 mei 1965.

DIAMANTEN BRUIDSPAAR IN OUDEGA-W.

Bruidegom nog boer in hart en nieren.
"Wol noch graech in hantaest dwaen".

Oudega (W.) heeft een diamanten bruidspaar in zijn midden. Op maandag 17 mei zijn Klaas Vleer (89) en Uilkje Hoekstra (87) nl. 65 jaar getrouwd. Ze zijn beide nog goed gezond, maar bij de oude baas, die de volgende maand 90 wordt, willen de benen niet zo goed meer mee (wat hem echter niet belet nog alle dagen en soms ver van huis met hulp van een stok "it lân to bisjen") en verder is hij erg doof. Zijn vrouw is vitaler, al hoort ze ook niet zo best meer, maar haar geheugen laat haar soms in de steek. Maar om je precies te herinneren wat er allemaal tijdens zo'n lange huwelijksvaart gebeurd is, valt ook niet mee.

Ze zijn beide in Joure geboren, waar hun vaders boer waren, en zijn daar ook getrouwd. De heer Vleer kreeg toen ook een "spultsje" en is verder steeds in hart en nieren boer gebleven. Drie jaar geleden zat hij nog onder de koe te melken, en hij ontbreekt geen avond tijdens melkerstijd in de stal.

Erg hokvast waren ze niet. Ze hebben op verscheidene plaatsen gewoond, o.a. in Bolsward, waar Vleer negen jaar alleen koeien geweid heeft. Daarna - nu drieëndertig jaar geleden - verhuisden ze naar de boerderij in Oudega, waarop thans Klaas Vleer Jr boer is.

Toen die het bedrijf overnam, verhuisden ze naar het naastgelegen huis vóór de boerderij en betrokken de zoon en z'n vrouw hun woning. Ze wonen dus naast elkaar en dat is een

groot gemak. De âld-boer is nog dicht bij het werk en kan nog wel eens "in hântaest dwaen" omdat hij niet stil kan zitten na zo'n lang arbeidzaam leven en zijn vrouw heeft een grote steun aan de schoondochter die haar helpt in het huishouden en het eten voor hen kookt, terwijl ze beide ook veel vreugde beleven aan de jongste kleinzoon Klaas.

In totaal heeft 't bruidspaar plm. 25 kleinkinderen. Zelf kregen ze negen kinderen, van wie twee zijn overleden en twee zonen 45 jaar geleden al naar Amerika zijn geëmigreerd. De drie andere zonen en twee dochters wonen allen in Friesland. Veel drukte willen ze er (begrijpelijk) niet van maken en daarom mocht er ook geen advertentië in de krant. Maar al onze lezers weten het nu toch en daarom zullen er stellig gelukwensen komen uit een veel breder kring. De onze zijn hier al bij voorbaat.

MERKWAARDIGE VONDST IN HEEG

Bij graafwerkzaamheden in zijn tuin vond de heer T. Vleer te Heeg een grote geglazuurde schaal. De geheel ongeschonden schaal was in een reeds totaal vergane kist verpakt en is bruin geglazuurd, waarin geel gekleurde motieven. De heer Vleer deelde ons vanmorgen mede, dat hij weer in de tuin aan het graven was....Hij zal zich met een deskundige in verbinding stellen die wellicht kan vaststellen waarom het hier gaat. De vondst werd gedaan op een diepte van ongeveer een meter. Het zal wel altijd een raadsel blijven, waarom iemand in vroeger tijden deze schaal zo diep onder de grond heeft gestopt.

Een klein niet volledig berichtje over een vondst in Heeg.

De heer T. Vleer uit de Hoofdstraat aldaar vond tijdens graafwerk in zijn tuin een schaal, waarvan hij niet wist, wat het eigenlijk was. Hij stelde zich in verbinding met de heer Elzinga, archeoloog aan het Fries Museum in Leeuwarden. Deze kwam bij de heer Vleer en kon ons het volgende meedelen. "Historisch is het zeker een interessante vondst. We kennen het model niet. Ik vind het zeker iets bijzonders. We hebben een dergelijk voorwerp nog niet eerder gezien, maar ik schat

de schaal zeker op 175 jaar. Hij is ongeveer 50 cm lang en 30 cm breed en rechthoekig. Door vergelijking kunnen we de ouderdom vaststellen. Deze versieringstechniek is lang in gebruik geweest. Waarschijnlijk is de schaal, van Workums of Sneker aardewerk, een grote vleesschaal; niet, zoals anderen denken, om gemeenschappelijk uit te eten. Misschien alleen een enkele keer bij feestelijke gelegenheden gebruikt. De oortjes zijn er afgevallen, doordat ze bij de vervaardiging niet hecht zijn aangebracht. We gaan de schaal beslist nader onderzoeken".

We kunnen neef Vleer dus met zijn vondst zeker feliciteren. Hij weet nog niet wat hij ernee gaat doen. Verkopen? Voorlopig niet, aldus de heer Vleer.

Televizier bracht het volgende artikel over

HENK

NIJDAM

UIT

EELDERWOLDE

De weg naar de wielertop is moeilijk. Een gave bewandeling vergt ongelofelijke zelfopofferingen, grenzeloze moed. Henk Nijdam weet er van mee te praten. De wat stille, nerveuze Eelderwoldenaar, die enkele jaren geleden in het kloppend wielhart van Brabant neerstreek, kent het métier. Het applaudisseert wanneer de successen zich opstapelen. Het verafgoedt de coureur, die een wereldtitel bevecht, maar het vergeet wanneer er ogenschijnlijk minder florissante jaren aanbreken: wanneer een opzet mislukt: een uitslag niet wordt behaald.

Henk Nijdam?

Hij heeft een lange aanlooperperiode nodig bij het ingaan van elk seizoen. Hij moet er ontzettend veel voor doen om in vorm te geraken. In het voorjaar, wanneer de bomen botten,

verschijnt zijn naam niet in de uitslagenlijst: zeker niet, wanneer het slecht weer is. Als de zon echter wat hoger aan de hemel brandt en de rennersruggen schroeit, dan verschijnt de noordeling met het zuiderse hart aan het front. En dan moeten de kranten zijn naam blokletteren zoals het vorig jaar in de Tour de France. Toen zorgde Henk Nijdam voor de eerste maal na jaren, dat de Nederlandse vlag aan de mast wapperde. Hij zegevierde in de zesde etappe en beklonk het succes, dat "TeleVizier" zich van de Ronde van Frankrijk voorstelde. Gaat Henk het dit jaar herhalen? Waarom niet?

De wielrenner heeft een breedvoerige aanloop nodig. Het is kenmerkend in zijn gehele loopbaan. Zijn vader en moeder zagen in hem een voortreffelijke bakkersgezel, maar Henk verlangde naar de sport. Hij bereikte zijn doel, ofschoon het klimaat in de kop van Drente niet overgunstig was. Hij kwam langzaam, maar toch gedecideerd. Hij behaalde zijn prijsjes bij de nieuwelingen en won verschillende wedstrijden als amateur. Het mooiste succes boekte hij in de Ronde van West-Vlaanderen, waarin hij Piet Rentmeester uit de leiderstrui reed.

De kracht van Henk Nijdam lag echter niet uitsluitend op de weg. Op een geleende fiets begon hij op een goede dag in 1960 aan achtervolgen te doen. Het ging zó voortreffelijk, dat hij in het officiële kampioenschap uitkwam en in het Amsterdamse Olympische Stadion zelfs nationaal kampioen werd. Dat betekende een vrijbriefje voor de wereldkampioenschappen, die in het Oostduitse Leipzig werden gehouden.

Wie geloofde er in de tuinderszoon van het noorden? Geen sterveling, maar knap, heel knap zelfs bereikte hij de finale. De eindstrijd contra de Fransman Marcel Delattre werd een échec. Henk Nijdam was sterker, zonder enige twijfel, maar hij had te weinig ervaring. Gegrepen door de sfeer in het geestdriftige stadion sneuvelde hij eervol. Het werd zilver met het uitzicht op goud. Want - en het is een typische karaktereigenschap - hij zou revanche nemen. Hij deed het in 1961.

Zürich was het strijdtoneel. Henk Nijdam was niet de uitgesproken favoriet. Dat was Jaap Oudkerk, de nationale kampioen.

Wie herinnert zich niet de superspannende strijd tussen de twee Nederlanders: het gevecht om centimeters en tienden van seconden? Henk Nijdam won en Eelderwolde was te klein om alle feestvierenden te omvatten. Heel nuchter en heel zakelijk

stapte Nijdam over naar een hogere klasse. In de Tour de l'Avenir werd hij op zijn feitelijke waarde getest: uiteraard als onafhankelijke. Twee ritzeges brachten hem haast automatisch in de ploeg van de bouwende en sjouwende Kees Pelle-naars, die voor deze man uit zijn gezelschap één belangrijke opdracht had: een etappezege in de Tour de France. Henk Nijdam zorgde ervoor en terecht mocht "TeleVizier" een klein beetje trots zijn.

Ook na de Tour de France, want Henk Nijdam ontpopte zich in enkele criteria als een specialist, die de hele bende in de steek laat om afgetekend te winnen. Dat was zo in Oirschot, maar ook in Made en het zou zo eveneens in Dinteloord zijn geweest als de geblokte Henk zich niet boos had gemaakt op een wat vreemde, maar menselijke vergissing van de wedstrijd-leiders.

En dit jaar? Henk Nijdam komt weer op gang. De top van het seizoen moet nog komen.

"Straks hebben de voorjaarsvogels hun pluimen verloren," zegt hij poëtisch.

Dan slaat Henk zijn vleugels uit. En hoe?

VAN DE NED. INDISCHE NEEF

Ervaringen op de politieschool

te

Soekaboemi

Bij aankomst moest er kennis gemaakt worden zoals dat overal te doen gebruikelijk is. De directeur van de school was een hoog geplaatst officier van het leger die tijdelijk buiten het legerverband voor deze functie was benoemd. Hij maakte een goede indruk en toonde veel belangstelling voor alles wat zijn school aanging. Verder was er een meester in de rechten die mede te Soekaboemi als landrechter fungeerde (wetskennis), een hooggeplaatste bestuursambtenaar uit Batavia die bijzonder veel had bijgedragen inzake het afschaffen van de oude gebruiken bij de lijkverbranding op het eiland Bali (Etnografie en staathuishoudkunde), een inheemse leraar (maleis), een hoofdonderwijzer (Geschiedenis-aardrijkskunde-

nederlandse taal), een arts (verbandleer, eerste hulp bij ongelukken) een motortechneker (motortechneek en motorrijden), een inspecteur van politie (Gymnastiek, schermen, karabijn en revolver schieten), een hoofdcommissaris voor de politievakken en het optreden in het openbaar, een commissaris van politie (processenverbaal-speurkunst - dactyloscopie enz.). Het lijkt mij niet doenlijk om al die vakken nauwkeuriger te omschrijven, maar mocht een van de nichten of neven belangstelling hebben voor een bepaalde richting, dan ben ik graag bereid daarop wat uitvoeriger in te gaan. Betrokkene moet dan wel overwegen dat mij geen uitgebreide bibliotheek ter beschikking staat en dat alles wat ik tot dusver schreef en in de toekomst hoop nog te mogen schrijven, berust op wat ik vroeger op school leerde en herinneringen aan persoonlijke belevenissen bij de uitvoering van onze politietaak. De Jappen gingen er zelfs met mijn aantekeningen en meer belangrijke courantenuitknipsels vandoor. Het gemis van dat alles deed zich gevoelen toen onze regering na de oorlog de touwtjes weer in handen nam en wij praktisch alleen over de ervaring beschikten en niet in staat waren eens het een of ander na te slaan. Enfin ook onder die omstandigheden hebben wij gedaan wat mogelijk was.

Op school ging het leven door. Helder staat mij nog voor de geest hoe wij veel gebruiken en gewoonten van vorige leerlingen overnamen waaronder b.v. de bijnamen die elke leraar in de loop van de tijd had gekregen en die wij beter kenden dan de echte naam van de betrokkene. Je bent dan weer een echte schooljongen mee. Dat was daar niet beter dan hier in het oude land. Eén van mijn jongens had hier een leraar die "de Haas" heette waar als van zelf "konijn" van werd gemaakt. Dat was zo ver doorgevoerd dat wij thuis niet beter wisten dan "konijn" en bij de gesprekken was het nooit een mijnheer de Haas maar altijd de of dat konijn. En toen dan ook een moeder van één van de jongens iets met mijnheer de Haas moest gaan bespreken vroeg zij heel beleefd of zij mijnheer konijn kon spreken waarop de conciërge toen op de meest voorzichtige en meest voorkomende wijze antwoordde dat er geen leraar konijn aan de school verbonden was maar dat zij naar zijn mening wel bij mijnheer de Haas zou moeten zijn. De dame in kwestie kreeg een kleur tot achter haar oren omdat toen tot haar doordrong dat de jongens nooit de werkelijke naam noemden. Niet helemaal op haar gemak wachtte zij tot de conciërge terugkwam en haar mededeelde dat mijnheer de Haas haar verwachtte.

Bij ons maakten wij ook dergelijke stuipen mee. Men was gewoon weer leerling en och de leraren hadden genoeg ervaring om zoiets te kunnen billijken.....ja er zelfs hardgrondig om zaten te lachen.

Bij ons werken op school werd meer en meer duidelijk dat de praktische politiedienst aanvullende krachten nodig had en dat ons examen veel eerder plaats zou hebben dan aanvankelijk en normaal het geval was. Al spoedig werd ons officieel medegedeeld dat wij in Mei a.s. al eindexamen moesten doen omdat er in de praktische politiedienst een groot tekort aan inspecteurs was.

Hoewel wij ons er van den beginne af wel hadden voorbereid op een vervroegd examen, kwam dit nu toch wel wat heel vlug uit de lucht vallen. Wij moesten dus in de maand Mei examen doen. Als leerling tussen de anderen, had ik mij niet gevoeld als de minste te zijn, maar ja.....mijn vrouw en drie kinderen hoopten op een goede afloop omdat daarmede de toekomst zoveel steviger kwam te liggen en hoopvoller voor de kinderen. Van de 14 leerlingen waarmede wij begonnen waren, was er één om voor ons onbekende redenen van school afgestuurd en deden wij dus met ons dertienen examen.

Een hele staf van examinatoren was van Batavia overgekomen om te oordelen of.....veroordelen. Al die heren maakten nu juist niet dat wij er rustiger op werden. Zeker weet ik het niet meer maar ik meen dat deze krachtproef 4 dagen heeft geduurd en.....toen kwam de ontspanning. Het was afgelopen, goed of niet goed, het was gebeurd. De examinatoren waren bezig de boel te ordenen en ons werd medegedeeld dat wij de volgende dag om 10 uur bij het leslokaal moesten zijn om de uitslag te vernemen.

En daar stonden wij dan met ons dertienen. Op een gegeven moment werd één van ons binnen geroepen en die kwam even later weer naar buiten met een gezicht van "ik ben niet geslaagd". Daarna moest weer één van ons naar binnen en daar gebeurde hetzelfde mee. De stemming onder ons werd er niet beter op maar toen enkele ogenblikken later iemand de deur open deed en ons toeriep dat wij allemaal naar binnen moesten komen, toen klaarde de stemming op en begrepen wij dat de overigen geslaagd zouden zijn.

Zo was het ook. Wij kregen ons briefje en wij waren inspecteur van politie.

Thuis was het feest, buiten was het feest en in ons binnenste was het feest. Wij vergaten niet dank te brengen aan 's mensen hoogste Leider die op zo bijzondere wijze dit hele gebeu-

ren had geleid.

Rest mij nog te melden dat wij na het examen werden ingedeeld en dat mij als standplaats werd aangewezen Padang met inbegrip van Emmahaven, gelegen op Sumatra's Westkust. Over het afscheid te Soekaboemi en het vertrek naar Padang een volgende keer.

Hoogachtend,

L.Vleer.

WIST U?

dat niet de titels de man versieren, maar de man de titels versiert;

dat men nooit weet, waar men buiten kan, voordat men het probeert!!

dat de enige methode om gezond te worden is:
Eten wat je niet wilt; drinken wat je niet lekker vindt;
doen waar je geen zin in hebt en nalaten wat je graag zou willen;

dat niets het geheugen zozeer verzwakt, als verhoging van stand.

DIERKUNDE

Het ongelukkigste beest is de spin, daar haar leven voortdurend aan een zijden draad hangt.

Het luiste dier is het schaap, dat altijd onder de wol blijft.

Het rijkste dier is de hermelijn, die altijd het duurste bont draagt.

Het ijdelste dier is de haan, omdat hij altijd een kam bij zich heeft.

Het muzikaalste dier is het paard; aan geen enkele strijkstok ontbreekt paardenhaar.

Het domste dier is en blijft de ezel. Het beest kent slechts

twee letters van het alfabeth, de a en de i, en dan nog in de verkeerde volgorde.

Het langste dier is de leeuw, die een el langer is dan een eeuw.

Het zwaarste dier is de koe; er zijn vier koevoeten nodig, om haar in beweging te krijgen.

Het gezelligste dier is de vlo, want zij zoekt altijd de mensen op.

DE GEEST VAN VERBONDENHEID (vervolg van blz. 25 - aprilnr.).

ze vertelde verder van twee arme oude vrouwtjes, die in een klein huisje van de liefdadigheid werden onderhouden. De oudjes kregen echter zoveel, omdat de gehele familie het als een eer en plicht beschouwden hun wat te geven. Van een kleine groentenboer moest beslist gekocht worden, want hij was een kleinzoon van een halfzuster van haar grootmoeder! De mensen waren arm en wisten wellicht niet dat de oude boerinne nog familie van hun was, maar omgekeerd stond de verwantschap wel vast! Ik weet dat ik eens uit school komend, een oud mannetje had nageroepen die met een emmer zijn varken ging voeren. Hoe werd ik daarvoor gestraft! Dat oude mannetje was getrouwd geweest met een vrouw, die naar mij later bleek in de zevende graad verwant was. Mijn grootmoeder wist echter niet dat Fennechien een achternicht was van haar schoonmoeder.....En zo ging het door. Van de dokter tot de arbeider aan toe stond de verwantschap vast. Het hele dorp was familie, want met 15 familienamen was de namenvoorraad uitgeput.

Zo werd mij reeds in mijn prille jeugd de idee der verbondenheid bijgebracht. Hier kwam de familie-gedachte reeds tot uitdrukking. Hier was sprake van een dorpsfamilie. Hier waren banden tussen verschillende geslachten gesmeed. Hier kwam dikwijls, ondanks alle zuinigheid, soms zelfs schrielheid, de oude hulpverlening door de stugge uiterlijkheid heenbreken. Zo werd een kind vertrouwd gemaakt met zijn familie en nog steeds herdenk ik dankbaar de uren, die ik met grootmoeder heb doorgebracht. Ik denk wel eens: wat zou zij opgekeken hebben van hetgeen nu op papier staat en bij haar slechts in de herinnering leefde.

Helaas dood papier tegenover de levende traditie.

Neef uit Groningen.

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING:

Voorzitter: T.Nijdam, Coornhertstr. 12, Leeuwarden
tel. 05100-22167.

Secretaresse: M.H.Nijdam-Nijholt, Robert Kochstr. 21,
Leeuwarden, tel. 05100-21232.

Penningmeester: C.v.d.Schoot Azn. Leeuwarderweg 63,
Sneek, tel. 05150-3028

L E D E N:

H.Nijdam-Smit, Boerhavelaan 113, Groningen

A.Vleer, H.Sytstrastraat 18, Sneek.

K.Nijdam, Anna v. Burenstraat 14, Sneek.

=====

POSTREKENING: 82.67.24 t.n.v. penningmeester NIJDAMSTRA-
STICHTING, Sneek.

FAMILIEBLAD: "De Nijdamstra-Tynge", lid/abonnees betalen:
f. 4.25 per half jaar. Donateurs (leden
f. 1.-- per half jaar).

REDACTEUR: T.Nijdam, Coornhertstr. 12, Leeuwarden.

ADMINISTRATIE: K.Nijdam, Anna v. Burenstr. 14, Sneek,
tel. 05150-3739.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN:
Anna van Burenstraat 14, Sneek, zo mo-
gelijk met opgave van nieuw adres.
